

УПРАВЛІННЯ ІНВЕСТИЦІЙНО-ІННОВАЦІЙНИМИ ПРОЕКТАМИ НА ПІДПРИЄМСТВАХ

На сучасному етапі розвитку економіки України одним з найпріоритетніших завдань є забезпечення належного рівня конкурентоспроможності вітчизняних підприємств. Це можливо за умови створення і випуску конкурентоспроможної на зовнішньому і внутрішньому ринку продукції, передусім за рахунок реалізації досягнень науково-технічного прогресу та запозичення досвіду розвинених країн світу. Оскільки створення необхідних організаційно-економічних передумов для активізації процесу впровадження нових технологій, техніки та реалізації інших науково-перспективних проектів, перш за все, тягне за собою ряд значних фінансових, а часто і законодавчих перепон, які стоять перед підприємством та менеджером.

Світовий досвід свідчить, що без залучення інвестицій, не маючи доступу до сучасних технологій, підприємствам важко підтримувати на належному рівні свою конкурентоспроможність. Залучення коштів сприяє активізації інвестиційного процесу, впровадженню нових технологій, використанню передового зарубіжного досвіду, розвитку малого і середнього бізнесу та зростанню інвестиційного потенціалу [4].

Крім цього слід відзначити, що науково-технічний прогрес не стоїть на місці. Щороку інноваційна діяльність підприємств постійно зростає, тому слід вчасно впроваджувати новинки, які дадуть можливість підприємству підвищувати та утримувати на належному рівні свій конкурентний статус і завоювати нові ринки. Саме тому активізація інноваційних процесів на рівні підприємства дуже важливим і пріоритетним завданням.

Інвестиційні та інноваційні процеси слід розглядати не окремо, а в комплексі, що призводить до необхідності побудови інноваційно-інвестиційної моделі, яка поєднує інвестиційні та інноваційні принципи, методи та механізми реалізації, критерії прийняття інноваційно-інвестиційних рішень [5].

Інноваційна діяльність, як правило, являє собою цілий комплекс наукових, технологічних, виробничих, організаційних, фінансових і комерційних заходів. Які підприємство повинне впроваджувати. Проте в процесі реалізації нововведень слід також звернути увагу на :

- інноваційний клімат регіону, в якому розташоване підприємство;
- можливість залучення інвесторів;

- гнучкість організаційної структури;
- розвиненість систем мотивації персоналу та оптимізації маркетингових заходів;
- якість прийнятих рішень з інноваційно-інвестиційних питань;
- інформаційне забезпечення.

Підприємницька та інноваційна діяльність не обов'язково повинна проводитися на постійній основі, тим більше в малих підприємствах, де така постановка справи найчастіше неможлива. Однак необхідно призначити працівника, персонально відповідального за успіх впровадження інновацій. Він повинен відповідати за своєчасне виявлення і заміну застарілої продукції, техніки, технологій, за всебічний аналіз виробничо-господарської діяльності, рентгенограму бізнесу, за розробку інноваційних заходів [3].

Проте, слід відзначити, що будь які інновації перш за все тягнуть за собою значні фінансові витрати, які не рідко підприємство немає змоги посилити. Саме тому значну увагу слід приділити створенню на підприємстві сприятливого інвестиційного клімату, що зумовить приплив інвесторів, які готові будуть здійснювати інвестиції в підприємство.

Перш за все для цього керівники чи уповноважені особи повинні розробити бізнес проект, який на їх думку буде успішним на ринку де функціонує підприємство. При тому він також повинен бути зосередженим і на самого інвестора, оскільки якщо він не бачитиме вигоди з вкладених ним інвестицій, то він не здійснюватиме їх. Але великий інвестор не завжди очікує фінансової вигоди – це може й бути певний соціальний ефект.

Крім цього слід також впроваджувати в організації системи управління ризиками, що тягне за собою зниження рівня ризику, що є одним із пріоритетних напрямків стимулювання інноваційно-інвестиційної діяльності. Підприємство має включати специфічні елементи, що дозволить знизити ризик, або зменшити пов'язані з ним несприятливі наслідки. Також доцільним є створення інформаційної бази щодо інвестиційно-інноваційної діяльності за центрами відповідальності. Під центром відповідальності розуміють сегмент діяльності, у межах якої менеджер самостійно приймає управлінські рішення і несе повну персональну відповідальність за контрольовані ним показники діяльності.

Також слід відзначити, що управління інвестиційно-інноваційними проектами на підприємствах відіграє одну з ключових ролей у забезпеченні підвищення рівня його конкурентоспроможності та збільшенні прибутків, що для комерційних підприємств є основною метою їх функціонування. Саме тому менеджмент підприємства повинен зосереджувати свою увагу на впровадженні інновацій, при цьому використовуючи отриману інформацію з маркетингового дослідження ринку. Оперуючи знаннями діючий менеджер чи керівництво підприємства матиме можливість створити інноваційно-

інвестиційний план, який стане своєрідним поштовхом для підприємства задля досягнення виконання ними поставлених задач.

Список використаних джерел

1. Інвестиційно-інноваційний менеджмент [Текст] : навч. посіб. / за заг. ред. П. П. Микитюка. - Тернопіль : Економічна думка, 2015. - 452 с.
2. Бойчик І.М. Економіка підприємств / І.М. Бойчик, П.С. Харів, М.І. Хопчан – Львів: 2005. – 520 с.
3. Гончарова М.Л. Інноваційно-інвестиційна модель розвитку підприємств цукробурякового підкомплексу./ М.Л. Гончарова // Вісник Сумського національного аграрного університету: науково-методичний журнал. № 8/2 (32), 2008. – С. 66-72.
4. Здреник В.С. Стан та перспективи залучення іноземних інвестицій в економіку України / В.С. Здреник // Економічні науки. Серія “Облік і фінанси”: збірник наукових праць. / відп. ред. д.е.н., проф. З.В. Герасимчук. –Луцьк: ЛНТУ. – 2015. – Випуск 12(45), Ч. 2. – С. 83-90.
5. Крылов, Э.И. Анализ эффективности инвестиционной и инновационной деятельности предприятия [текст]: учебное пособие / Э.И.Крылов, В.М.Власова, И.В.Журавлева. – 2-е изд., перераб. и доп. – М.: Финансы и статистика, 2003. – 608 с.

Василь КОЗАК

Тернопільський національний економічний університет,
м. Тернопіль
(науковий керівник: к.е.н., доцент, доцент кафедри
менеджменту та публічного управління Сковчиляс С.М.)

СПЕЦИФІКА ФОРМУВАННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНО-ЕКОНОМІЧНОГО МЕХАНІЗМУ УПРАВЛІННЯ ЗАКЛАДАМИ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я В УМОВАХ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ

В сучасних умовах господарювання як вітчизняні, так і зарубіжні заклади охорони здоров'я зіштовхуються з дилемою: з одного боку, необхідно забезпечувати виконання вимог до використання інноваційних методів діагностування та лікування, які мають задовольняти нереалізовані потреби пацієнтів, а з іншого – обмеженість фінансових ресурсів перешкоджає їх розвитку. Вирішення цих завдань можливе лише за умов перегляду та формування нових бізнес-моделей, що дозволить використовувати інноваційні технології, які, у свою чергу, допоможуть одночасно знизити витрати та підвищити якість надання медичних послуг. Отже, дослідження механізмів управління та особливостей розвитку закладів охорони здоров'я є нагальним і перспективним напрямом багатьох наукових досліджень [1].

На основі критичного аналізу існуючих підходів та моделей до